

Når man selv skal lave en basstemme:

Kun toner der findes i becifringen kan anvendes som bastone.
Man kan dog i nogle tilfælde selv udvide akkorder. (Se udvidede akkorder).

GRUNDTONE eller TERTS

Det mest almindelige er at bruge grundtonen eller terts i bassen, idet grundtonen fortæller hvilken akkord der spilles og tertsen hvilket tonekøn. (Dur/mol)

KVINTEN anvendes kun i 2 tilfælde:

- 1: Hvor kvinten er en del af en trinvis basstemme.
- 2: I afslutningskadencen (IV) I, V, I hvor den første tonika akkord egentlig er et DOMINANT FORUDHOLD dvs. en dominantakkord, hvor kvarten spilles i stedet for tertsen og seksten i stedet for kvinten.

UNDGÅ AT FORDOUBLE MELODITONEN:

For at undgå fordobling af melodistemmen kan du bruge dette lille skema:

1 = grundtonen i akkorden, 3 = tertsen i akkorden, osv.

Når melodien bruger:	1	3	5
vælges flg. bastone:	3	1	3
eller:	1	5	1
eller:	5		

UDVIDEDE AKKORDER (Se næste side)

Afhængig af hvilken trinsakkord det drejer sig om, kan man tilføje en sekst, lille- eller stor septim og spille den tilføjede tone i bassen, men oftest kun hvis den fører trinvis videre til næste akkords grundtone eller terts.

HØJTØPBYGGEDE AKKORDER f.eks. F9, F11 mv.

Man har oftest grundtonen i bassen.

GENNEMGANGSBASTONER

Man kan forbinde to efterfølgende akkorder med en gennemgangsbastone, som oftest spilles på et ubetonet taktslag. Hvis tonen hører hjemme i akkorden (septimen, seksten) kan den godt spilles på et betonet taktslag.

Idealet (men langt fra altid muligt)

Man skal tilstræbe trinvis bas, meget gerne i modbevægelse til melodistemmen.

Basgangen bør være sangbar, dvs. ikke for store spring. Dog er det fint med oktav-, kvint-, og sekstspring.

Bastonen bør vælges så akkorden ikke kan misforstås, dvs. når man spiller melodien alene sammen med basstemmen, skal man kunne høre hvilke akkorder melodien indeholder.